

گروه سینما: «آقازاده» به کارگردانی بهرنگ توفیقی و نویسندگی حامد عنقا یکی از سریال‌هایی است که این روزها در شبکه نمایش خانگی بسیاری را با خود همراه کرده است. «آقازاده» درامی پرستاره است که آمار میزان تماشای آنلاین آن، رکورد تازه‌ای در سریال‌های شبکه نمایش خانگی محسوب می‌شود. سریالی که در انتخاب موضوع، محتوا و فرم روایت دست به نوآوری زده و از همان نخستین روزهای ساخت، می‌شد چنین آینده‌ای را برای آن متصور بود. اما مخاطبان این مجموعه دو دسته‌اند؛ دسته‌ای که این درام را می‌پسندند و مشتاقانه دنبال می‌کنند و در طرف دیگر مخاطبانی که خروجی جدید عنقا را شعارزده و اثری تلویزیونی می‌دانند. جالب اینکه همین عده هم تماشاگر سریال هستند اما برای گرفتن گاف و کشف نقاط ضعف؛ در کل اما نمی‌توان گفت که «آقازاده» سریال ضعیفی است چرا که هم در پرداخت و پیچیدگی‌های داستانی و هم در شخصیت‌پردازی قابل قبول گام برداشته و دم دستی و سطحی نیست. امیرحسین مکاریانی؛ روزنامه نگار و منتقد سینما با ما درباره این سریال به تحلیل نشست و عوامل قوت و ضعف این مجموعه را خاصه در شخصیت‌پردازی با هم مرور و ارزیابی کردیم که در ادامه می‌خوانید.

من «آقازاده» را زابیده یک سینمای مستقل نمیدانم اما حرکتش میتواند برای سینمای مستقل تحریک کننده باشد.

چرا سینما؟

از این جهت واژه سینما را استفاده می‌کنم که به هر حال محتوا همان محتواسست منتهی‌الجزئیات روایت و فرم تفاوت دارد. این سینمای اجتماعی که شاید نزدیک به دو دهه است بر روابط شخصی بین انسان‌ها و درام‌های عاشقانه زوم کرده، لازم بود از این موضع کمی فاصله بگیرد. انگار سینمای اجتماعی ما فراموش کرده که می‌تواند پدیده‌های روز اجتماعی خود را وااکوی کند. برای مثال اگر ما کارهای مشابه را در سینمای هالیوود بررسی کنیم مشاهده می‌کنیم که در زمان بحران مالی

کرد که پیش از این وجود نداشت و این حرکت یک تغییر رویکرد برای سریال‌سازی در نمایش خانگی بود. اگر سریال‌سازی در سینمای خانگی را مرور کنیم می‌بینیم که این جریان در کشور بیشتر با سریال‌های طنز و درام‌های عاشقانه و با کارهای مهران مدیری، «قلب یخی» و امثال آن آغاز شد، منتها «آقازاده» یک رویکرد تازه با موضوعی سیاسی را در سریال‌سازی اجتماعی شروع کرد. این سریال به حوزه‌ی سیاسی ورود کرد و البته به نظر من این موضوع، قدرت ریسک بالایی را طلب می‌کرد چرا که ما تجربه مشابه موفقیتی را در تلویزیون نبله‌ای ما در سینمای خانگی شاهد نبوده‌ایم. البته حمایت‌هایی که از این سریال

سریال «آقازاده» در شخصیت‌پردازی دو گونه سیاه و سفید را در خود دارد؛ هر چند که نویسنده تمام تلاشش را کرده خاکستری بودن را گاهی به رخ بیننده بکشد اما آیا با تصویر فراواقعی از انسان‌های خوب و بد می‌توان باعث ایجاد الگو یا فرهنگ‌سازی شد و مخاطب را به سمت خصلت‌های خوب سوق داد؟

قبل از پاسخ به این سوال، به مقدمه‌ای راجع به سریال «آقازاده» می‌پردازم. اگر نخواهیم خیلی مثبت و یا خیلی منفی به ماجرا نگاه کنیم، «آقازاده» حرکتی را در حوزه نمایش خانگی شروع